L. p. V 2/III. 06.

Nauka.

Dziennik poświęcony sprawom szkolnym.

Łacina.

Nec tibi grata minus pietas ‖
Augustae tuorum est,
quam fuit illa Iovi, qui post=
quam voce manuque
murmura compressit, ‖ tenue=
re silentia cuncti.
substitit ut clamor pressus
gravitate regentis,
Iuppiter hoc iterum ser
mone silentia rupit:

Słówka

Pierwsze zdanie można w ten sposób
uporządkować: nec minus grata
fuit tibi, Auguste, pietas tu=
orum, quam illa Iovi.

murmur = szmer
comprimere = przytłu=
mić, uśmierzyć.
subsistere = ucichnąć
pressus = compressus
tenuere silentia =
umilknąć
silentia rumpere =
= przerwać milczenie

Przetłomaczone.

Tobie, Auguście, nie
mniej było miłem

Nauka № V.

przykazanie twoich, jak owo Jawinowi. A ten kiedy głosem i ręką uśmierzył szmer oburzenia, wszyscy zamilkli. Skoro ucichł krzyk, stłumiony powagą króla, przerwał Jawin powtórnie ciszę temi słowami:

—:

Niemieckie.

Das Wasser der Jugend.

Opowiadanie.

Es war an dem Sonnenwendtage. Unter den Ahrenfeldern eines Dorfes ging eine junge Bäuerin. Es war die Frau eines Taglöhners der eben im Walde Holz spaltete. Sie trug in einem Arme einen Korb und in einem anderen einen steinernen Krug. An den Waldessaum angekommen, wandte sie sich zu dem Orte aus welchem sie Axtschläge hörte. Es war wirklich ihr Mann.

Sie eilte zu ihm, aber eben eine Tanne fiel, und drei Kreuze hieb, indem er sagte dies geschehe der Waldweiblein weg[en]. Die Frau wurde n[eu]gierig, aber der M[ann] neckte sie indem er die Waldweiblein hervorrief. Aber das Waldweib[lein]

Nauka № 5.

ward wirklich erschienen, und da erschracken die beide, und Grete machte einen Knicks. Aber das Waldweiblein hieß sie ihr zu folgen.

Ciąg dalszy nastąpi.

Słówka.

Die Sonnenwende = porównanie dnia z nocą dzień św. Jana.
die Glut = żar
der Halm = źdźbło
der Ammerling = mysikrólik
mit frohlockender Stimme = weselącym się głosem.
kreischend = trzeszcząc
ellenhoch = wysoki na łokieć
watscheln = kaczać się, kołysać się.
schier = podobnie.

Greka (gramatyka.)

Zdania czasowe.

Zd. czas. zaczynają się od ἐπεί, ἐπειδή, ἐπεὶ τάχιστα, ἡνίκα, ὅτε, ἕως.

ἡνίκα ἡ δείλη ἐγίγνετο, ἐφάνη...

ὅτε ἡ πορεία ἦν, ἐλυπεῖτο Ξ.

ἕως οἱ ἄλλοι.

ἐπεὶ συνῆλθον Κῦρος ταῦτα ἔλεξε. (eipe = ubi)

Οἱ πολέμιοι οὐ πρότερον τὸν πόλεμον ἐξήνεγκαν, πρὶν παρεσκευάσθησαν. Jeżeli w zdaniu głównym jest przeczenie, to wtedy daje się w zd. pob. indicativus. | Jeżeli zdanie gł. jest twierdzące kładzie się infinitivus.

Koniec

Od Redakcji: Następny numer wyjdzie w piątek.